

пъ-младый отъ Цариградъ, и да подчини сичката западна Тракія подъ българска власть.

Михаилъ освѣнь дѣто бѣше синъ на Видинскаго намѣстникъ, който са намѣрваше въ пріятелски сношения съ Сърбытѣ, но бѣше са и оженилъ за Недѣля или Неда, дъщеря на краля Минютина, който слѣд. бѣше олеснилъ пажа му къмъ върховната власть върху Бѣлгарія, за дѣто го придружила и Неда съ малолѣтнитѣ си сынове Шишмана и Йоанна. Тѣй въ Търново са сбирали двѣ царицы: Теодора и Неда. Гъркия и Срѣбкия. Колко да е голословно (бездоказателно) изложеніето на лѣтописитѣ, не можеъ обаче да не забѣлѣжимъ, споредъ послѣдствіята, въ които сѫ замѣсяни имената на двѣтѣ царицы, че главнитѣ пружини (зембелекъ) на особиците и размириците въ Бѣлгарія бѣхъ въ рѣцѣтѣ на тѣзи жени.

М. Страшимировичъ, за да са премири съ Гръко-римлянитѣ, напушта Неда, отъ която имаше много дѣца, и са оженена за Теодора, девицата на Светослава и внука на И-ра Андроника. Бракътъ стана прѣзъ 1324 и, види са не безъ участіето на Андроника, който не гледалъ съ доброоко съюза на новия балгар. царь съ Сърбытѣ. Но за тѣзи си постѣпенка Михаилъ, какъто ще видимъ по-долу, не само заплати на Византійците, но ёще връчи въ лицето на Шишмана едно орждие, съ което тѣ непрестанно беспокоихъ и плашихъ Търновското правительство.

По онуй време Андроникъ, шурътъ Михаиловъ, са павръташе съ одъртѣлата си майка въ Демотика, градъ който бѣше станалъ срѣдоточіе на неволнитѣ Византійци, въ глава на които стояше този Андроникъ, внукъ на Императора. Скоро слѣдъ свадбата, Михаилъ, призванъ тамъ на гости отъ шуря си наедно съ Теодора, можихъ да са споразумѣйтъ за взаимните си интересы съ него, и си подадохъ